

۲۰۲۰/۰۳/۲۷

عنایت شریف

حالت عادی چه وقت بر خواهد گشت؟

برنامه شماره ۳۰۰ رویداد که از تلویزیون امید ۲۴ پخش شد به اساس محدودیت هایی که کرونا وضع کرده ناگزیر از طریق تلفون تقدیم گردید .

درین برنامه با استفاده از نشرات دیگر، مطلب مفصلی روی این موضوع داشتیم که آیا حالت عادی دوباره بر خواهد گشت و چه وقت بر خواهد گشت.

آن مطلب را برای دوستان فیسبوک بسیار فشرده ساخته ام اما باز هم شاید کمی طولانی باشد. با این اطمینان که بسیاری از دوستان این روز ها وقت اضافی دارند، جرئت کردم که آنرا خدمت تان تقدیم کنم. از حوصله تان تشکر

حالت عادی چه وقت بر خواهد گشت؟

جواب به این سؤال بسته به آنست که حالت نورمال و عادی، چی را می گوئیم؟ اگر منظور از حالت عادی صد در صد حالت چند ماه پیش باشد، آن حالت دوباره بر نخواهد گشت اما حالت عادی و نورمال جدید برقرار خواهد شد ولی تا برقرار شدن حالت نورمال جدید به نظر میرسد که یک دوره مشکل تر پیشرو باشد.

مثالی خارج از موضوع بیماری :

تروریزم به شکل امروزی اش در مقیاس تاریخی به حیث یک پدیده نو، جامعه بشری را غافلگیر ساخت. بشر امروزی با وجود موفقیت های فراوان در دانش و تکنالوژی آمادگی ای مقابله با اینگونه پدیده پیش بینی نشده را نداشت. اکنون در رابطه با تروریزم حالت نورمال جدید برقرار شده است اما حالت به وضع زمان های پیش از تبارز تروریزم یعنی به آن وضعی برنگشته است که طور مثال تلاشی در میدان های هوایی وجود نداشت. آن حالت شاید دیگر برنگردد اما مردم با این نورمال جدید کم کم خو گرفته اند.

در مورد کرونا نیز نورمال جدید برخی از مشخصات کنونی را با خود نگه خواهد داشت. رسیدن به حالت نسبتاً عادی نا حد زیادی بسته به طرز برخورد حکومت ها و مردم است که تا کدام اندازه موضوع را جدی گرفته و محدودیت ها را رعایت می کنند .

تجربه یکی دو ماه گذشته در چین، هانگ کانگ، تایوان و کوریای جنوبی و همچنان تجربه سانفرانسیسکو در جریان انفولنزای مدش و مرگبار سال ۱۹۱۸، نشان داده است همان مناطقی که اقدامات قاطع و شدید پیشگیرانه را روی دست گرفته و مردم آنرا رعایت کرده اند نتیجه بهتر گرفته اند و برعکس مناطق دیگر تلفات بسیار گرانی را متحمل شده اند. (در سانفرانسیسکو در بیماری صد سال پیش آنهایی که بدون ماسک بیرون می آمدند با آتشباری عساکر روبرو می شدند.)

در بعضی موارد به خاطر جلوگیری از احتمال سقوط کامل اقتصاد که آنهم بسیار ناگوار خواهد بود، ازین احتمال هم یاد شده است که بعد از هر چند گاهی برای مدتی وضع را عادی سازند و با تشدید دوباره شیوع بیماری، دوباره محدودیت های قبلی عملی شود.

در رابطه با اینکه مرض تا چه زمانی دوام خواهد کرد، یک دلیلی که پیش بینی ی آینده را برای دانشمندان دشوار می سازد این است که کرونا ی فعلی یک پدیده نو است و دانشمندان شناخت و تجربه کافی درین مورد ندارند و از آنرو از بیم اینکه مبادا پیش بینی شان درست بر نیاید از بیان صریح و قاطع آن خودداری می کنند. طور مثال با فرا رسیدن موسم گرمی، شیوع بیماری های مشابه به کرونا کاهش می یابد. به نظر دانشمندان شاید این نکته در مورد کرونا نیز صدق کند اما آنان از بیان قاطع آن از ترس اینکه مبادا نادرست ثابت شود حذر می کنند. یا مثلاً تا حال صد در صد روشن نیست که اگر کسی یک بار به کرونا مصاب شده باشد.

○ آیا برای همیشه و صد در صد در برابر کرونا معافیت حاصل خواهد کرد و یا نه؟

○ و آیا یک بیمار شفا یافته زمینه انتقال و ابروس را به دیگران میسر ساخته میتواند و یا نه؟

اگر این نکته ها روشن می بود، پیش بینی ی هفته ها و ماه های آینده آسانتر می شد. یک راه دیگر معافیت یافتن، واکسین شدن است. در این مورد پیشرفت هایی بدست آمده است اما می گویند تا آن مرحله ایکه همه کس دسترسی به واکسین داشته باشد حد اقل در حدود یک یا یک و نیم سال به کار است.

درین میان کوشش ها به سرعت دوام دارد تا دوی نوی برای تدای ی کرونا ساخته شود و یا دوا های موجود در همین ساحه با کمی تغییر برای درمان کرونا آماده ساخته شود که این کار نظر به تولید دوی جدید، آسانتر و سریعتر خواهد بود.

یک نکته مهم دیگر که فکر هموطنان را مشغول ساخته، احتمال شیوع شدید بیماری در افغانستان است که خدای ناخواسته می تواند بسیار بسیار درد آور و فاجعه بار باشد.

درین اواخر برگشت ده ها هزار هموطن ما از ایران به افغانستان، شرایط را برای سرایت بیماری در افغانستان مساعد ساخته است. در افغانستان از یک طرف بسیاری از مردم به خاطر به دست آوردن آذوقه صد در صد مجبور به کارند و کار نکردن به معنای گرسنه ماندن است و از سوی دیگر در داخل خانه ها و خیمه ها و حتا در قطعات عسکری هم تطبیق محدودیت های سختگیرانه تقریباً ناممکن است.

در پهلوی عوامل حتا هنوز هم کسانی هستند که در مسجد ها در وعظ های شان با رد کردن جدیت کرونا، به مردم اطمینان دروغین میدهند و به این ترتیب خود شان به یکی از عوامل شیوع مرض تبدیل می شوند.

در ضمن این هفته طالبان در یک تبصره رسمی علت این بیماری را غضب خداوند و آنهم به علت نا بکاری های مردم خواندند و به گونه مثال از نشرات برخی رسانه های افغانستان که به زعم آنها برای گمراه ساختن مردم کوشش می

کنند یاد کردند. درین تبصره رسمی حتا یک کلمه هم در باره اینکه مردم باید هدایات طبی را در نظر داشته باشند و یا چه باید بکنند، یادی نشده است.

در ساحاتی در افغانستان که زیر کنترول طالبان اند با اینگونه روحیه چگونه می توان انتظار داشت که آنان تماس مردم را کمتر سازند.

به اساس آنچه در جهان می گذرد و با نگاهی به آن ارقام درشت، باور کردن تعداد پایین تلفات در افغانستان بسیار دشوار است اما درین میان یک نکته تا یک حدی میتواند آرامش دهنده باشد:

از چند هفته است که هموطنان ما از ایران به کشور شان برگشته و در هرات و نقاط دیگر کشور جاگزین گردیده اند. فعلاً تقریباً در هر گوشه افغانستان تلفون دستی وجود دارد و شمار زیاد مردم به آن لاین دسترسی دارند. اگر خدای ناخواسته سطح مرگ و میر به علت این مرض در بین کسانی که از ایران برگشته اند و یا کسانی که با آنان در تماس بوده اند زیاد می بود شاید خیر های مربوط آن از یک طریقی حد اقل در شبکه های اجتماعی به نشر می رسید. حالا درین شرایط پنهان ساختن مرگ و میر فراوان اگر هم حکومت ها بخواهند، بسیار مشکل است اما این نکته هرگز به معنای آن نیست که از احتیاط - که حیاتی و بسیار ضروری است - کاسته شود.

درهمین ارتباط مطلبی که خودم به آن باور ندارم اما شاید خواندنش برای تان درین روز ها جالب باشد: "سلویا برون" یک خانم امریکایی که هفت سال پیش وفات یافت ادعا داشت که از پنج سالگی توان پیش بینی آینده را به دست آورده است. او در برنامه های تلویزیونی و رادیویی امریکا اشتراک می کرد و کتاب های زیادی نوشته است. "سلویا" در برابر هر صحبت تلفونی کمتر از نیم ساعت، ۷۵۰ دالر فیس می گرفت و مدت انتظار برای تلفون چار سال بود.

اما بسیاری از پیش بینی های "سلویا برون" در مورد سرنوشت اشخاص گمشده، نادرست ثابت شد و همچنان او دوسیه های جرمی در امریکا داشت. اما حالا یکی از کتاب های او خریداران زیادی یافته است. او درین کتاب که "پایان روز ها" نام دارد و ۱۲ سال پیش چاپ شده می نویسد که در سال ۲۰۲۰ یک مرض مدعش ساری که به شش ها و سیستم تنفسی انسان حمله میکند جهان را فرا خواهد گرفت. این بیماری شیوه های موثر تداوی نخواهد داشت.

پیش بینی با کلمات عام زیاد رواج دارد مثلاً فلان سال، سال مشکلات خواهد بود، اما پیش بینی یا این جزئیات حیران کننده است. "سلویا برون" در ادامه نوشته است تعجب آور این خواهد بود که این بیماری به یکبارگی حتا به سرعت بیشتر از شیوع، ناپدید خواهد گشت. بعد از ۱۰ سال دوباره برخواهد گشت و آنگاه برای همیشه ناپدید خواهد شد.

به امید اینکه کرونا به یکبارگی و هرچه زود تر ناپدید شود.

